

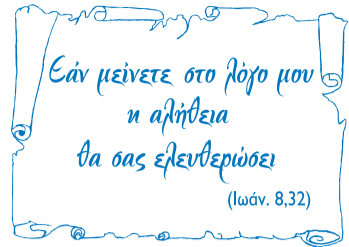

Ενοριακές Καμπάνες

εφημερίδα των καθολικών ενοριών Σύρου

φύλλο 850

12 Φεβρουαρίου 2016

15ήμερη έκδοση · Έτος ίδρυσης 1966

Δ/τής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Κάθε θρησκευτική εμπειρία η οποία βιώνεται αυθεντικά δεν μπορεί πάρα να προωθεί την ειρήνη

Ο πάπας Φραγκίσκος στο διπλωματικό Σώμα

Αυτό υποστήριξε ο πάπας Φραγκίσκος στις 11 Ιανουαρίου 2016 κατά τη διάρκεια της ακρόασης του διπλωματικού Σώματος που είναι διαπιστευμένο στην Αγία Έδρα. Τόνισε ακόμα ότι: «Μπροστά σ' αυτή σοβαρότατη έκτακτη μεταναστευτική ανάγκη που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε, αν τυχόν επικρατήσει το ατομικιστικό πνεύμα θα δημιουργηθεί το κατάλληλο έδαφος για να ωριμάσει εκείνο το αίσθημα της αδιαφορίας απέναντι στον πλησίον, το οποίο μας οδηγεί να αντιμετωπίσουμε τον πλησίον ως ένα απλό αντικείμενο εμπορίου, και το οποίο μας σπρώχνει να αγνοήσουμε ότι και οι άλλοι είναι άνθρωποι και που

εν τέλει καταλήγει να μας κάνει ανθρώπους δειλούς και κυνικούς.» Και συνέχισε λέγοντας ότι: «Δεν έχουμε την πολυτέλεια να χάσουμε τις αξίες και τις αρχές του ανθρωπισμού, του σεβασμού της αξιοπρέπειας του κάθε πρόσωπου, της επικουρικότητας και της αλληλεγγύης μεταξύ των λαών, παρόλο που αυτές οι αξίες και οι αρχές μπορεί σε ορισμένες στιγμές της ιστορίας, να γίνουν ένα δύσκολο βάρος. Χρειάζεται να διακρίνουμε τις αιτίες, να προτείνουμε λύσεις και να ξεπεράσουμε τον αναπόφευκτο φόβο.» Ο Πάπας ζήτησε μπροστά στην σοβαρότατη έκτακτη ανάγκη του μεταναστευτικού η Ευρώπη να εξακολουθήσει να αποτελεί ένα «σημείο αναφοράς για τα ανθρωπινά δικαιώματα.»

Στην Αγία Έδρα είναι διαπιστευμένα ογδόντα (80) κράτη και είναι εκατόν ογδόντα (180) κράτη αυτά που έχουν διπλωματικές σχέσεις στα οποία πρέπει να προσθέσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Τάγμα των Ιπποτών της Μάγδας καθώς και την αποστολή της Παλαιστίνης.

Ευνοιοκρατία και διαφθορά είναι ανάξιες του ανθρώπου...

Πάπας: «Φτάνει πια η μαύρη εργασία. Όχι στα ρουσφέτια και στις παρανομίες... Η ανεργία σκοτώνει. Ευνοιοκρατία και διαφθορά είναι ανάξιες του ανθρώπου... Σήμερα είναι ο καιρός της εργασίας δούλου, της χωρίς δικαιώματα εργασίας αλλά και της έλλειψης της εργασίας.»

Ο Πάπας Φραγκίσκος συναντήθηκε στο Βατικανό στην κατάμεστη αίθουσα Νέρβι με τα μέλη του Εργατικού Χριστιανικού Κινήματος που γιόρταζε την 40η επέτειο της ιδρύσεως του. Ήταν τόσο πολλοί οι συμμετέχοντες ώστε χιλιάδες άνθρωποι αναγκάστηκαν να παρακολουθήσουν την εκδήλωση από τις γιγαντοθόκες στην πλατεία του Αγίου Πέτρου. Ο Πάπας αναφερόμενος στο φλέγον θέμα της ανεργίας είπε : «Η ανεργία, ιδιαίτερα των νέων, σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες αγγίζει το 50 τοις εκατό, και τι κάνει ένας νέος άνδρας που δεν εργάζεται ; πέφτει στις εξαρτήσεις, στις ψυχολογικές αρρώστιες, στην αυτοκτονία, μάλιστα δεν δημοσιεύονται πάντα

τα στατιστικά στοιχεία των αυτοκτονιών των νέων ανθρώπων. Αυτό είναι το δράμα της νέας μορφής αποκλεισμού της εποχής , γιατί οι άνθρωποι στερούνται τα δικαιώματά τους , ενώ η ανθρώπινη δικαιοσύνη απαιτεί την πρόσβαση στην απασχόληση για όλους. Ακόμη και η Θεία Ευσπλαχνία μας προκαλεί.»

«Χρειαζόμαστε γρήγορες και συγκεκριμένες λύσεις»

πρόσθεσε, ενώ οι παριστάμενοι ξεσπούσαν σε ένα εκκωφαντικό χειροκρότημα: «Στο πρόσωπο των ανθρώπων που αντιμετωπίζουν δυσκολίες και επίπονες καταστάσεις -σκέφτομαι ακόμη και τους νέους ανθρώπους

που θα ήθελαν να παντρευτούν ή να έχουν παιδιά και δεν προβαίνουν σ' αυτό το βήμα γιατί είναι πρόβλημα, γιατί δεν έχουν μια επαρκώς σταθερή δουλειά ή ένα σπίτι- δεν χρειάζονται κηρύγματα χρειάζεται να τους δοθεί ενθαρρυντική συμπαράσταση και στήριξη , και πρακτική βοήθεια. Σήμερα υπάρχουν άνθρωποι που θα ήθελαν να εργαστούν αλλά δεν μπορούν και αγωνίζονται ακόμα και για να έχουν τροφή.

Αναγκαιότητα της κατάλληλης εκπαίδευσης

Στον κόσμο των επιχειρήσεων -αλλά και σε οποιοδήποτε εργασιακό περιβάλλον- είναι επείγον να υπάρξει εκπαίδευση για να

διατρέξουν όλοι εργοδότες και εργαζόμενοι το φωτεινό και προκλητικό δρόμο, της τιμότητας και να ξεφύγουμε από την ευνοιοκρατία και τα ρουσφέτια πίσω από τα οποία κρύβεται η διαφθορά . » Και ο Πάπας συνέχισε: « ηθικές αγοροπωλησίες είναι ανάξιες του ανθρώπου και πρέπει να απορριφθούν, γιατί διαφορετικά δημιουργείται μια ψεύτικη και επιβλαβής νοοτροπία, η οποία πρέπει να καταπολεμηθεί. Η παρανομία, η οποία είναι σαν ένα χταπόδι που δεν φαίνεται, είναι κρυμμένο, βυθισμένο αλλά με τα πλοκάμια του αρπάζει και δηλητηριάζει, ρυπαίνει και κάνει μεγάλη ζημιά». Ο Πάπας Φραγκίσκος για να εξηγήσει καλύτερα, αναφέρθηκε στην Αγία Οικογένεια: « “Να εκπαιδύσουμε” είναι μια μεγάλο κάλεσμα, όπως ο Άγιος Ιωσήφ δίδαξε τον Ιησού για να γίνει ξυλουργός, έτσι και εσείς καλείστε να βοηθήσετε τις νέες γενιές να ανακαλύψουν την ομορφιά της αληθινά ανθρώπινης εργασίας ».

«Η εργασία είναι μοίρασμα»

Η εργασία δεν μπορεί να είναι μόνο κόπος ή αποκλει-

σμός και ο Πάπας Φραγκίσκος είπε : «εργασία σημαίνει ότι μοιράζομαι κάτι με κάποιον». Και συνέχισε: « Η εργασία δεν αφορά μόνο το άτομο είναι και μια ευκαιρία να δημιουργηθούν σχέσεις και με τους άλλους. Κάθε μορφή εργασίας θα πρέπει να δημιουργεί σχέσεις που οι άνθρωποι να μπορούν να καθιερώνουν με τους άλλους. Η εργασία θα πρέπει να φέρνει κοντά τα πρόσωπα, να μην τα απομακρύνει ή να κάνει τους εργαζόμενους κλειστούς και απόμακρους . Η εργασία, καταλαμβάνοντας πολλές ώρες μέσα στην ημέρα μας, μας προσφέρει επίσης την ευκαιρία να μοιραστούμε την καθημερινότητα και να ασχοληθούμε με τους γύρω μας αντιλαμβανόμενοι τους άλλους ως ένα δώρο και μέρος των ευθυνών μας .»

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ ΣΥΡΟΥ

Την Κυριακή 31 Ιανουαρίου 2016, ύστερα από πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου Ελλήνων Καθολικών Σύρου, έγινε η Γενική Συνέλευση των μελών του και στη συνέχεια κόπηκε η παραδοσιακή πίτα.

Η συμμετοχή των μελών ήταν εντυπωσιακή και ανάμεσά τους βρέθηκαν ο Σεβασμιότατος Επίσκοπός μας πατέρας Πέτρος Στεφάνου και ο Γενικός Βικάριος πατέρας Αντώνιος Βουτσίνος.

Αφού πρώτα ο Πρόεδρος κ. Ισίδωρος Σαλάχας καλωσόρισε τα μέλη και ευχήθηκε υγεία, χαρά και ελπίδα για το 2016, παρουσίασε το διοικητικό απολογισμό του Συνδέσμου της περσινής χρονιάς, αναφέροντας τις πολυάριθμες και πετυχημένες εκδηλώσεις. Στη συνέχεια ο Ταμίας κ. Νίκος Ρούσσοσ παρουσίασε στα μέλη για ψηφίση, τόσο τον οικονομικό απολογισμό του 2015 όσο και τον προϋπο-

λογισμό του 2016 του Συνδέσμου. Τα μέλη ψήφισαν θετικά αυτά τα δυο θέματα. Επίσης, τα μέλη ενέκριναν και την Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής για τη διαχείριση του Ταμείου κατά το 2015, την οποία διάβασε το μέλος της Επιτροπής κ. Αντώνιος Παλαιολόγος.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης ο Πρόεδρος παρουσίασε μια καινούρια δραστηριότητα, που θα προτείνεται κατά διαστήματα στα μέλη

με τη δομή της * Βεγγέρας *. Πρόκειται για βραδιές φιλικών συναντήσεων μεταξύ των μελών του, επιδιώκοντας την αναζωογόνηση της λειτουργίας και της δράσης του Συνδέσμου. Αμέσως μετά καλέστηκε ο Σεβασμιότατος

να ευλογήσει και να κόψει την πίτα. Ευχαρίστησε τα μέλη για τη συμμετοχή τους στις δραστηριότητες του Συνδέσμου και αναφερόμενος στον εορτασμό του Ιωβηλαίου Έτους ζήτησε τη μαζική συμμετοχή τους στις προ-

γραμματισμένες εκδηλώσεις.

Το καλλιτεχνικό μέρος της εκδήλωσης κάλυψε ο κ. Γιώργος Στεφάνου με το ακορντεόν του, σκορπίζοντας χαρούμενες και νοσταλγικές νότες στην αίθουσα. **ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ**

Έχοντας συμπληρώσει το 75ο έτος της ηλικίας του (27 Μαΐου 1939-27 Μαΐου 2014), ο Σεβασμιότατος Δημήτριος Σαλάχας υπέβαλε στον Άγιο Πατέρα, Πάπα Φραγκίσκο, κατά τις διατάξεις του Κανονισμού Δικαίου (καν. 210 του «Κώδικα των Κανόνων των Ανατολικών Εκκλησιών»), την παραίτηση του λόγω ορίου ηλικίας.

Σήμερα, 2 Φεβρουαρίου 2016, ο Πάπας Φραγκίσκος έκανε δεκτή την παραίτηση και ονόμασε νέο Αποστολικό Έξαρχο των Ελληνορρύντων Καθολικών Ελλάδος τον Ισπανό Βενεδικτίνο ιερομόναχο π. Manuel NIN, ως Τιτουλάριο Επίσκοπο Καρκαβίας. Μέχρι την εγκατάσταση του νέου Εξάρχου, καθήκοντα Τοποτηρητή της Ελληνικής Καθολικής Εξαρχίας (Amministratore Apostolico) θα ασκεί ο Σε-

Ονομασία νέου Αποστολικού Έξαρχου των Ελληνορρύντων Καθολικών

βασμιότατος Δημήτριος.

Ο εφηφισμένος επίσκοπος Manuel NIN γεννήθηκε στην Ισπανία στις 20 Αυγούστου 1956. Είναι καθηγητής της Πατρολογίας και Διευθυντής του Ποντιφικού Ελληνικού Κολλεγίου της Ρώμης.

Από την Γραμματεία της Ελληνικής Καθολικής Εξαρχίας

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ

Ο Πανοσιολογιότατος κ. Αρχιμανδρίτης Εμμανουήλ Νάδ, Ο.Ω.Β.

Γεννήθηκε στις 20 Αυγούστου του 1956 στην Ισπανία, όπου ολοκλήρωσε την πρω-

τοβάδμια και δευτεροβάδμια εκπαιδευσή του.

Εισερχόμενος στο Μοναστήρι των Βενεδικτίνων του Μονσεράτ για το δοκίμιό του, έκανε τους πρώτους του όρκους στις 26 Απριλίου του 1977, την επίσημη ορκωμοσία των μοναχών το

1980 και χειροτονήθηκε πρεσβύτερος στις 18 Απριλίου 1998. Μετατιθέμενος στη Ρώμη, συνέχισε τις σπουδές του στα θεολογικά ιδρύματα και σχολές της Πόλης. Είναι πτυχιούχος Θεολογίας με ειδικεύση στην Πατρολογία. Επί το πλείστον, αφοσιώδη-

κε στη διδασκαλία, έχοντας επιδοθεί σε μια έντονη εκπαιδευτική δραστηριότητα. Διετέλεσε Πνευματικός Πατέρας του Ελληνικού Ποντιφικού Κολλεγίου στη Ρώμη, και από το 1999 Διευθυντής του ιδίου. Εντός του μοναστικού του τάγματος υπήρξε Βοηθός του Ηγουμένου. Είναι: Σύμβουλος του Γραφείου για την τέλεση της Θείας Λειτουργίας του Ανωτάτου Ποντίφικα. Μέλος της Λειτουργικής Επιτροπής της Αδελφότητας για τις Ανατολικές Εκκλησίες. Εκτός από την καταλανική και την ισπανική, γνωρίζει την ελληνική, την συριακή, την ιταλική, την γαλλική και την αγγλική γλώσσα.

ΠΗΓΕΣ: cen.gr, kantam.gr

Επιμορφωτικό Σεμινάριο Κατηχητών και Εμφυχωτών νεολαίας υπό την αιγίδα της Καθολικής Επισκοπής Σύρου

5 - 7 Φεβρουαρίου 2016

Στον τοπική μας Εκκλησία εργάζεται ένας ικανός αριθμός εθελοντών και προσφέρει μέσα στο χώρο της Εκκλησίας, είτε ως κατηχητές για τα παιδιά του δημοτικού, είτε ως εμφυχωτές νεολαίας για παιδιά γυμνασίου και λυκεί-

ου, είναι σίγουρα μια μεγάλη ευλογία, αλλά και τεράστια ευθύνη!!

Η Καθολική Επισκοπή, μεριμνά για την συνεχή και εις βάθος επιμόρφωση τους. Φέτος ο Σεβ/τατος. Πέτρος, προσκάλεσε έναν ειδικό, σε θέματα παιδαγωγίας, ιερέα από την Ιταλία, τον don Marco Rondonotti. Το θέμα που διεξοδικά μας παρουσίασε και με την βοήθεια όλων των πρόσφορων μέσων της τεχνολογίας, του θεατρικού δράματος ή του δημιουργικού παιχνιδιού και απασχολήσεως, και μάλιστα με τη χρήση της νέας τεχνολογίας στην παιδαγωγική εργασία (#hashtag), επεξεργαστήκαμε, και πάνω στο οποίο εργαστήκαμε, είτε προσωπικά

είτε σε ομάδες ήταν:

Η προσευχή είναι πηγή ζωής και αληθινής χαράς, και μέσα από ό, τι βιώνουμε, αυξάνεται η σχέση μας με το Θεό. Το πιο δύσκολο όμως για έναν άνθρωπο παραμένει η συνειδητοποίηση ότι είναι ένα παιδί του Θεού, αληθινό και αγαπητό παιδί μέσα στην αγκαλιά του Θεού Πατέρα. Όπως καλούμαστε εμείς να

το κατανοούμε, άλλο τόσο είναι όμορφο να το μεταδίδουμε στα παιδιά, ώστε να αποκτά νόημα η κάθε πράξη τους, η κάθε στιγμή τους να είναι "ντυμένη" με χαρά και ενθουσιασμό!

Η Παιδαγωγική βεβαίως είναι μια επιστήμη αλλά η διαπαιδαγώγηση είναι μια τέχνη!!

Sper-ί-ζειν

15ήμερη έκδοση

Έτος ίδρυσης 1966

Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Καλομενοπούλου & Ευαγγελιστρίας

84100 Σύρος

τηλ./fax: 22810 82318

e-mail: enoriakes.kampanes@gmail.com

IBAN: GR09 0171 6730 0066 7313 6181 951

Επιταγές: Αντωνία Ρούσσοσ

Μάννα, Κουρούπι - 841 00 Σύρος

6η Κυριακή της Κοινής Περιόδου

Η αναγγελία που μεταμορφώνει τον κόσμο

Λκ. 6, 17. 20-26

Τον Ιησού ακολουθεί ένα πλήθος μαθητών και ευκαιριακών ακροατών, Ιουδαίων της Γαλιλαίας και εθνικών των γύρω περιοχών γιατί ο Λόγος που τους απευθύνει είναι προσωπικός και άμεσος και ο ακροατής αισθάνεται μέρος των δρώντων.

Στη σημερινή περικοπή ο Ευαγγελιστής Λουκάς, στην δική του εκδοχή «των μακαρισμών» που είναι πιο σύντομη, έχει μόνο τέσσερις μακαρισμούς που ακολουθούνται από τέσσερα «αλίμονο» που προσδίδουν στον λόγο του ένα τόνο δραστικό και καινοτόμο. Απευθύνεται σ' αυτούς που είναι τώρα φτωχοί, που κλαίνε, που πεινάνε και καταδιώκονται και τώρα ο Θεός είναι μαζί τους.

Ανάγνωσμα από το κατά Λουκά Άγιο Ευαγγέλιο

Τότε ο Ιησούς στράφηκε προς τους μαθητές του και τους είπε:

«Μακάριοι εσείς οι φτωχοί, γιατί δική σας είναι η βασιλεία του Θεού.

Μακάριοι εσείς που τώρα πεινάτε, γιατί θα σας χορτάσει ο Θεός.

Μακάριοι εσείς που τώρα κλαίτε, γιατί θα χαρείτε.

Μακάριοι είστε, άμα σας μισήσουν οι άνθρωποι και σας διώξουν απ' τις συναγωγές και σας χλευάσουν και δυσφημίσουν το όνομά σας εξαιτίας του Υιού του Ανθρώπου.

Χαρείτε όταν συμβεί αυτό, κι από χαρά σκιρτήστε γιατί ο Θεός θα σας ανταμείψει με το παραπάνω στον ουρανό. Τα ίδια έκαναν και οι πρόγονοί τους στους προφήτες.

Αλίμονο όμως σ' εσάς τους πλουσίους, γιατί την αμοιβή σας την έχετε πάρει ήδη σ' αυτό τον κόσμο.

Αλίμονο σ' εσάς που τώρα είστε χορτάτοι, γιατί θα πεινάσετε.

Αλίμονο σ' εσάς που τώρα γελάτε, γιατί θα θρηνήσετε και θα κλάψετε.

Αλίμονο αν όλοι οι άνθρωποι σας επαινούν, γιατί το ίδιο έκαναν κι οι πρόγονοί τους στους ψευδοπροφήτες».

Λόγος του Κυρίου

Η διαφορά μεταξύ Ιησού και προφητών έγκειται στο ότι εκείνοι περιέγραφαν τους μεσσιανικούς καιρούς κατά τους οποίους ο ίδιος ο Θεός θα φροντίζει για τους φτωχούς, τους πεινασμένους και τους καταδιωκόμενους, αλλά όλα αυτά θα συμβούν στο μέλλον, δηλ. «...θα έρθει ένας καιρός που οι φτωχοί θα είναι μακάριοι γιατί ο Θεός θα τους επιβραβεύσει», ενώ ο Ιησούς, δηλώνει ότι σήμερα κιόλας είναι οι φτωχοί μακάριοι και ο λόγος είναι διότι η Βασιλεία του Θεού είναι παρούσα και ενεργή και αντιστρέφει τις αξίες και ο Θεός τους φροντίζει, ότι γίνεται εναντίον τους γίνεται ενάντια στο Θεό.

Ο ευαγγελιστής Ματθαίος αναφέρει και εκείνος τους μακαρισμούς και μάλιστα οκτώ και φαίνεται να τους αντιλαμβάνεται ως αρετές που τώρα οδηγούν στην Βασιλεία του Θεού και συνάμα την περιγράφουν, ενώ ο Λουκάς περιορίζεται σε τέσσερις, τους οποίους αντιλαμβάνεται και με ένα ψυχρό ρεαλισμό : φτωχός δεν είναι απλά ο ταπεινός, αλλά εκείνος που δεν έχει τα μέσα, ο ζητιάνος, ο παραμελημένος που ζει δίπλα σε ανθρώπους που τα έχουν όλα και σπαταλούν αλλά εκείνος στερείται. Οι «φτωχοί» είναι συνώνυμο των πεινασμένων και των κατατρεγμένων γι' αυτό και θρηνούν. Αναφέρεται, λοιπόν, σε πραγματικές καταστάσεις. Οι φτωχοί είναι εκείνοι που δεν αναζήτησαν την φτώχεια τους αλλά που τους κατέκτησαν στη φτώχεια και τώρα είναι αναγκασμένοι να την ζήσουν.

Είναι καταδιωγμένοι γιατί όντας μαθητές του Ιησού μοιράζονται τη ζωή μαζί του, άρα μοιράζονται και τις διώξεις.

Από αυτή τη ρεαλιστική αντιμετώπιση φυσικά έρχεται στην επιφάνεια και η αυστηρή κριτική εναντίον στον πλούσιο κόσμο:

«Αλίμονο όμως σ' εσάς τους πλουσίους, τους χορτάτους, τους γλεντζέδες, που όλοι σας επαινούν»... εφιστά την προσοχή εκείνων που αγνοούν τις ανάγκες του πλησίον και φροντίζουν μόνο για την καλοπέραση τους, και αν κάνουν κάτι για τους αναγκασμένους δεν το κάνουν όπως πρέπει ή και είναι πολύ λίγο. Διαβάζοντας αυτές τις φοβέρες έχει κάποιος την εντύπωση ότι αναφέρεται εν πολλοίς στο σημερινό προσφυγικό πρόβλημα. Και ακόμη ίσως στιγματίζει μια τάση που αρχίζει να επιπλέει στην πρώτη κοινότητα των μαθητών : να συμβιβάζονται με την κοσμική αντίληψη γύρω τους.

7η Κυριακή της Κοινής Περιόδου

Μια κοινότητα μεταμορφωμένη από την αγάπη

Λκ. 6, 27-38

Η ευαγγελική αυτή περικοπή σκοπεύει να δείξει που έγκειται το ιδιαίτερο της κοινότητας των μαθητών από τους άλλους : «αν αγαπάτε αυτούς που σας αγαπούν, ... και οι αμαρτωλοί αγαπούν αυτούς που τους αγαπούν. ... Να είστε λοιπόν σπλαχνικοί, όπως σπλαχνικός είναι κι ο Θεός Πατέρας σας.»

«Να αγαπώ» για τον Ευαγγελιστή Λουκά είναι κάτι ενεργό, ολοκληρωμένο, που εκφράζει πλήρη αλληλεγγύη και μέριμνα για τον άλλο. Αυτός που αγαπά ενεργεί χωρίς να περιμένει ανταπόδοση. Ακόμη και την ανάγκη μετάνοιας του άλλου, για την οποία και προσεύχεται, δεν την εκλαμβάνει ως ανταπόδοση. Και εκείνος τον οποίο ήδη τον αγαπά έτσι όπως είναι, αντιλαμβάνεται ότι είναι αναγκαίο να γίνει αξιότερος ακριβώς επειδή τον έχει ήδη αγαπήσει όπως είναι.

Δύο είναι λοιπόν τα χαρακτηριστικά της χριστιανικής αγάπης :

- η αγάπη για τον πλησίον που αγαλλάζει και τους πάντες ακόμη και τον

πιο «μακρινό», τον εχθρό και - η ανιδιοτέλεια που είναι και η ψυχή κάθε πραγματικής αγάπης.

Ο εχθρός για τον οποίο μιλά ο Λουκάς, όπως δείχνουν τα παραδείγματα που δίνει, δεν είναι αυτός που επιβουλεύεται την ύπαρξη μας. Είναι κάτι το πιο απλό, το καθημερινό : είναι εκείνος που μας κακολογεί, μας κακομεταχειρίζεται, μας φθονεί, εκείνος που «μας κάνει τη ζωή δύσκολη», ο ενοχλητικός γείτονας... ακόμη και αυτός που ζητά «δανεικά και αγύριστα». Ο ευαγγελιστής θέλει να τονίσει ότι και αυτούς πρέπει να περιβάλλουμε με την ανιδιοτελή αγάπη μας.

Το κίνητρο μιας τέτοιας συμπεριφοράς; είναι οι προτροπές: α) «αν αγαπάτε αυτούς που σας αγαπούν, ... και οι αμαρτωλοί αγαπούν αυτούς που τους αγαπούν. ... και β) «Να είστε λοιπόν σπλαχνικοί, όπως σπλαχνικός είναι κι ο Θεός Πατέρας σας.»

Η χριστιανική αγάπη είναι μια αγάπη

προσεκτική, καταδεκτική, ήπια. Αγαπάμε τον εχθρό επειδή θέλουμε να τον φέρουμε κοντά στον φιλεύσπλαχνο Θεό και να κάνει την εμπειρία της αγάπης του, που εμείς πρώτοι κάναμε και εκτιμήσαμε.

Μπορεί να φαίνονται όλα αυτά παράξενα σε μια εποχή, όπου το «μου έκανες... θα σου κάνω και αν μπορώ και κάτι παραπάνω για να μάθεις ποιος είμαι εγώ», όπου η καλοσύνη εκλαμβάνεται ως αδυναμία, όπου μάλιστα όταν ακούμε «το δόντι αντί δοντιού και μάτι αντί για μάτι», δυσανασχετούμε και μας φαίνεται βάρβαρο. Και όμως, υποστηρίζουμε ότι αν μια νομοθεσία θέλει να

είναι δίκαιη πρέπει να προβλέπει μια ίση ανταπόδοση και όχι παραπάνω. Και στο δικαστικό μας σύστημα λέμε ότι μια ποινή είναι δίκαιη όταν είναι ανάλογη και όχι παραπάνω από το αδίκημα. Όμως αν κοιτάξουμε καλύτερα το να «είσαι καλός ακόμα και με τους αχάριστους και τους κακούς», όσο και αν φαίνεται παράδοξο είναι ο μόνος τρόπος για να σπάσει ο φαύλος κύκλος του κακού, αυτού του: «μου κάνεις κακό σου κάνω κακό»... χωρίς «μια ελάχιστη αγάπη» που μπορεί και να συγχωρεί, τα πάντα καταρρέουν και είναι απόλυτα αναγκαία για να υπάρξει η οποία μορφή συνύπαρξης, οικογενειακή, κοινωνική, φιλική ακόμη και αυτή μεταξύ των λαών.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ενημερώνουμε και προσκαλούμε, ιδιαίτερα τους νέους και εφήβους της ΕΚΝΕ Σύρου, αλλά και όλους τους πιστούς μας ότι **την Κυριακή 21 Φεβρουαρίου** θα πραγματοποιηθεί η **Πανσυριανή Προσευχή για τις Ιερατικές και Μοναχικές κλήσεις** στον Ι.Ν. Μεταστάσεως της Θεοτόκου, **στο Μάννα και ώρα 6.00 μ.μ.** Θα είναι μια ιδιαίτερη και με διαδραστικά στοιχεία εμπλουτισμένη **στιγμή προσευχής.**

(Με τη συμμετοχή της χορωδίας της Ε.Κ.Ν.Ε.)

«Ελπίζω στον Ιησού Χριστό, εικόνα της ευσπλαχνίας του Θεού»

Στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού αναγνωρίζουμε μια συγκεκριμένη ανθρώπινη ύπαρξη που έφτασε στην ολοκλήρωση της ύπαρξής της και στην τελειότητα. Η προς Εβραίους επιστολή λέει χαρακτηριστικά: «Ο Ιησούς, αν και ήταν Υιός, έμαθε μέσα από τα παθήματά του την υπακοή. ... κι έγινε η αιτία να σωθούν για πάντα όλοι όσοι υπακούνε σ' αυτόν.»(5,9) και ακόμη: «Ας έχουμε τα μάτια μας προσηλωμένα στον Ιησού, που μας έδωσε την πίστη, την οποία και τελειοποιεί. Αυτός, αντί για τη χαρά που θα μπορούσε να έχει, υπέμεινε το σταυρικό θάνατο περιφρονώντας την ατίμωση, και κάθισε στα δεξιά του θρόνου του Θεού» (12,2). Ο Ιησούς ανοίγει και δείχνει το δρόμο, ακούμπησε κάθε ελπίδα του στην πλήρη κοινωνία του με τον Θεό και μέσα από την ταπείνωση και

τον πόνο και τέλος την Ανάσταση του ένα «κομμάτι» της ανθρωπίνης αδυναμίας και φθαρτότητας εισήλθε στο περιβάλλον του Θεού.

Ο πυρήνας της χριστιανικής ελπίδας είναι η Ανάσταση. «Ανάσταση» σημαίνει ότι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ που στην Ανάσταση του αποδείχτηκε σε όλο της το εύρος της η μεσσιανικότητα του, ζει

στο περιβάλλον του Θεού. Η ανθρωπίνη ύπαρξή του έχει απελευθερωθεί από τα όρια της εγκόσμιας ζωής και ανοίχτηκε στην Θεϊκή ζωή.

«Ξέρουμε άλλωστε καλά πως ο αναστημένος Χριστός δεν είναι πια υπόδουλος στο θάνατο, γιατί ο θάνατος δεν τον εξουσιάζει πια». (Ρμ. 6,9) «Ενταφιάζεται το σώμα που ήταν εμψυχωμένο από ζωϊ-

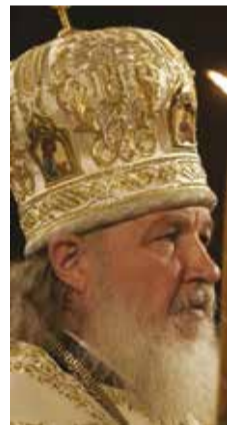
κή φυσική δύναμη, θα αναστηθεί όμως ζωοποιημένο από το Πνεύμα του Θεού» (1Κορ.15,44). Έτσι συνοψίζει ο απόστολος Παύλος το αντικείμενο της Χριστιανικής Ελπίδας, ως το ξεπέρας των ορίων και των φόβων της ανθρωπίνης επίγειας ύπαρξης. Και μιας και ο Ιησούς, πριν από μας, έκανε αυτή την διαδρομή μπορούμε κάλλιστα να την διατρέξουμε και εμείς μαζί του, για να έχουμε τον ίδιο τερματισμό, όταν δηλαδή «ο Θεός θα είναι τα πάντα σε όλους» (1 Κορ.15,28).

Στην περασμένη μας, μελέτη, είχαμε πει: «Ελπίζουμε στο Φιλεύσπλαχο Θεό για μας». Η έκφραση δείχνει μια κάποια αμοιβαιότητα και βέβαια τίποτα εμείς δεν μπορούμε να προσθέσουμε στο Θεό, εμείς μόνον από Εκείνον πλουτίζουμε. Μπαίνοντας στο περιβάλλον του

Θεού η ανθρωπότητα γίνεται ένας ολοκληρωμένος χώρος όπου αντανάκλαται η δόξα του Θεού.

Με την ανάσταση μας η Δημιουργία, μέρος της οποίας είναι και ο άνθρωπος, φτάνει στην ολοκλήρωση για να είναι η κατ'εξοχή αποκάλυψη της δόξας του Θεού. Λέει ο Ψαλμός: «Τα ουράνια φανερώνουν το μεγαλείο του Θεού και δείχνει το στερέωμα τα έργα που έχει φτιάξει» (ψλμ 19,2). Η Δόξα Του αποκαλύπτεται από την αρμονία που έδωσε στα δημιουργήματά του. Στην Ανάσταση του Ιησού αποκαλύπτεται ότι αγάπησε τον Άνθρωπο περισσότερο από όλα. Με την Ανάσταση, μας δείχνει που μπορεί να φτάσει το δημιούργημα όταν είναι σε πλήρη κοινωνία με τον Θεό Πάτερα δια μέσου του Υιού και με την δύναμη του Αγ. Πνεύματος. **π.ιμ**

Ιστορική συνάντηση του Πάπα Φραγκίσκου με τον Πατριάρχη Μόσχας Κύριλλο

Η Αγ. Έδρα και η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία ανακοίνωσαν την πρώτη ιστορική συνάντηση ανάμεσα στον Πάπα Φραγκίσκο και στον Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσίων Κύριλλο.

«Είμαι πανευτυχής» δήλωσε ο Πάπας Φραγκίσκος στην εφημερίδα Corriere della Sera, εν όψει της ιστορικής συνάντησής του με τον Πατριάρχη Μόσχας Κύριλλο στην Κούβα, η οποία πρόκειται να πραγματοποιηθεί την **Παρασκευή 12 Φεβρουαρίου 2016**.

Η αδελφική αυτή συνάντηση είναι

καρπός μιας κοπώδους προεργασίας και προετοιμασίας. «Άφησα τα πράγματα να εξελιχθούν. Εγώ είπα μόνον ότι ήθελα να συναντήσω και να αγκαλιάσω και πάλι τους ορθόδοξους αδελφούς μου. Μόνον αυτό. Οι μυστικές διαπραγματεύσεις διήρκεσαν δύο χρόνια, υπό τον συντονισμό ικανών επισκόπων. Από την πλευρά των Ορθοδόξων ασχολήθηκε με αυτές ο Ιλαρίωνας, ο οποίος, εκτός από ικανός, είναι και καλλιτέχνης, μουσικός. Τα ετοίμασαν όλα οι επίσκοποι» δηλώνει ο ποντίφικας στην Corriere della Sera.

Με αυτόν τον τρόπο ο λατινοαμερικανός Πάπας, δείχνει στην πράξη, τη εννοεί όταν λέει: «πρέπει να οικοδομούνται γέφυρες, οι οποίες έχουν διάρκεια και βοηθούν την ειρήνη» και όχι τείχη, «τα οποία δεν προστατεύουν, αλλά διχάζουν και για τον λόγο αυτό πρέπει να γκρεμίζονται».

Η συνάντηση θα γίνει στο αεροδρόμιο της Αβάνας, στην Κούβα, σε μια ενδιάμεση στάση του ταξιδιού του Ποντίφικα προς το Μεξικό και του Πατριάρχη Μόσχας Κυρίλλου, στη Λατινική Αμερική. Έχει προβλεφθεί μια δίωρη συνάντηση συνομιλιών που θα ολοκληρωθεί με την υπογραφή μιας κοινής δήλωσης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Γεωργία Γεωργίου Βακονδίου, στον Ε.Ν Αγ. Παντελεήμονα, Φοίνικα, στις 24/2, στις 4,30μμ

Θεόδωρος Σεβαστιανού, τεσσαρακονθήμερο, στο παρεκκλ. Κοιμητηρίου Πάγου 24/2, στις 4,30μμ

Αντώνιου Μαϊδιώτη, 29/2 τεσσαρακονθήμερο, στον Ε.Ν Ι. Καρδίας, Γαλησά στις 4,30μμ

Φραγκίσκα Παλαιολόγου 22/2 τεσσαρακονθήμερο, στον Ε.Ν Μεταστάσεως, Πάγο στις 5,30μμ

Πέτρου Ι. Δαλεζίου, 27/2 τεσσαρακονθήμερο, στο Ε.Ν, Αγ. Ιωάννη Βαπτιστή Παλαιό Ψυχικό, στις 12.00μ

Ιωάννου Πρίντζη, 29/2 τεσσαρακονθήμερο, στον Ε.Ν Ευαγγελιστρίας Ερμούπολη στις 5,30μμ

Της Μαρίας Χούκλη

Μπερδεύτηκε το πράγμα. Τα «Όχι» και τα «Ναι» του καλοκαιριού μαζί στους δρόμους, πριν αλέκτορα φωνήσαι. Όλοι στα κάγκελα, όμως εναντίον ποιων; Κατά της κυβέρνησης, κατά της πρότασης Κατρούγκαλου, των θεσμών, των μνημονιακών δεσμών; Για τους τέως, για τους πρώην ή για τους επόμενους; Η επικράτεια διαμαρτύρεται από οικονομική δυσπραγία, από πολιτική διάψευση, από ψυχική εξάντληση. Φέτος συμπληρώνονται 6 χρόνια από το Καστελόριζο! Πόσα ακόμα θα χάσουμε; Πόσο ακόμα θα μας ξεγελούν και θα ξεγελιόμαστε; Πόσα ακόμα δεν μας περιμένουν;

Ωστόσο, αν είναι ίδιο το πάθος των διαδηλωτών –με ή χωρίς γραβάτες (ποτέ δεν κατάλαβα γιατί δεν έγινε μνεία και σε ταγιέρ, δεν πλήττονται λιγότερο)–, το πλήθος είναι τόσο ετερόκλητο που μου θύμισε ένα τραγούδι του Νιόνιου, από τα αμφιθεατρικά νιάτα μου. «...Θα βρεθούμε όλοι μαζί στο πανηγύρι, θα 'ναι όλη η παλιά

Η παρθένα με το σατανά

μας συντροφιά και θα πιούμε από το ίδιο το ποτήρι και την πιο πικρή γουλιά...Ο μαρκήσιος Ντε Σαντ μ'ένα χίπη, ο φονιάς με το θύμα αγκαλιά, ο γραμματέας μαζί με τον αλήτη κι η παρθένα με τον σατανά...».

Αυτή είναι η αλήθεια, μας αρέσει δεν μας αρέσει.

Το ελληνικό ζήτημα έχει μπερδεύει τόσο πολύ που η λύση του εμπεριέχει κλείσιμο πολλών λογαριασμών, αχρεωστήτως εκβιασθέντων και υπογραφέντων.

Όλοι, λοιπόν, στα μπλόκα, εντός και εκτός πόλεων αλλά εναντίον ημών των ιδίων, αν αφήσουμε την οικονομική δυσπραγία, τις πολιτικές διαψεύσεις και το ψυχικό στόμωμα να σπρώξουν το εκκρεμές πάλι πίσω. Χρειάζεται να εμποδίσουμε την ετερογονία των σκοπών να υποθηκεύσει κι άλλα κομμάτια του μέλλοντος της χώρας. Της δικής μας ζωής.

Προφανώς, το βάρος πέφτει στους ώμους των πολιτικών ταγών. Πρωτίστως, την κυβέρνηση βαρύνει η ευθύνη, αλλά οφείλουν να συμβάλλουν και οι νουνεχείς, μετριοπαθείς και εκσυγχρονιστικές δυνάμεις που –είτε εκπροσωπούνται κομματικά είτε είναι σχολάζουσες στους κόλπους των διαδηλωτών– πρέπει να κάνουν ο,τι περνάει από το χέρι να μην επιστρέψουμε σε καιρούς τυφλής αγανάκτησης, αλλά να σώσουμε ο,τι σώζεται.

Ο πειρασμός είναι μεγάλος να περιέλθουμε πάλι σε κατάσταση παραλυτικής οργής. Ο πειρασμός και ο κίνδυνος. Με τις κάθε είδους μαγείες, τελειώσαμε. Χρειαζόμαστε ρεαλισμό, σχέδιο και πράξεις.

Αλλιώς; Ο-λα-ρί-α, ο λα ρά, χιόνι πέφτει, χιόνι πέφτει και σκεπάει την αυλή μας.